

Arrest

nr. 42 711 van 29 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 20 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. PIROTTE loco advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn van Bakongo origine en geboren te X, Cabinda. U verhuisde op jonge leeftijd met uw ouders naar de wijk X in Tchiowa, de hoofdstad van Cabinda. Uw vader zou lid geweest zijn van het FLEC-FAC (Frente de Libertação do Enclave de Cabinda - Forças Armadas de Cabinda) en werd in 1995 neergeschoten teruggevonden in een steegje in Gika. Zelf werd u in 2004 binnen het FLEC geïntroduceerd door uw vriend X. Sindsdien woonde u op maandelijkse basis vergaderingen van de beweging bij en deelde u pamfletten van het FLEC uit in de wijken X en X X. U werd een eerste keer aangehouden op 6 oktober 2006. De dag voordien werd een vriend van u, een zekere X, die eveneens lid is van het FLEC, opgepakt terwijl hij in het bezit was van propagandamateriaal van het FLEC. Hij werd door de politiediensten gefolterd en noemde uw

naam. Daarop werd u aangehouden en gedurende 2 weken gefolterd. Na die 2 weken werd u vrijgelaten op voorwaarde dat u uw activiteiten voor het FLEC zou staken. U bleef echter actief binnen het FLEC en werd een tweede keer aangehouden in maart 2007. Deze keer werd u verraden door uw vriend Eugenio die u ging aangeven bij de politie naar aanleiding van een incident in de Kimbangista kerk waar jullie beide toe behoren. U werd opgepakt en omwille van uw voortgezette activiteiten voor het FLEC gedurende 4 maanden opgesloten in de Yabi gevangenis. Toen u vrijkwam vertrok u op aanraden van uw moeder met de neef van uw werkgever een tijdje naar Lubango in de Huila provincie. Daar werd u in november 2007 echter eveneens aangehouden. Op de terugweg van een verjaardagsfeestje kwam u met 2 van uw vrienden, Cajun en Beja, langs een discotheek waar even voordien herrie uitgebroken was. Plots stapte een man met getrokken wapen op jullie af. Achteraf zou blijken dat het de zoon van de provinciegouverneur was. Hij richtte zijn wapen op een van uw vrienden, waarop u hem bij de arm greep en hij enkele schoten in de lucht loste. Daarop kwam de politie in groten getale toe en werden u en Cajun opgepakt. Beja was ondertussen al gevlucht. Jullie werden meegenomen naar de politie-eenheid, waar jullie geregistreerd en opgesloten werden en jullie persoonlijke spullen in beslag genomen werden. Ondertussen was Beja de zus van Cajun gaan halen, die de volgende dag met iemand van de politie sprak. Jullie werden uit jullie cel gehaald en naar de ruimte gebracht waar jullie tassen zich bevonden. Al het gerief, waaronder uw lidkaart van het FLEC, was er uit gehaald en tussen jullie spullen hadden de agenten yamba gelegd, een softdrug. U gaf echter aan dat de yamba niet van u was, waarop u geslagen werd. De agent vertelde aan de zus van Cajun dat u bij het FLEC zat en yamba rookte. Zij ontkende echter formeel dat u softdrugs gebruikte en uiteindelijk werd u een dag na Cajun ook vrijgelaten. U diende zich wel nog wekelijks aan te melden bij de politie, hetgeen u echter maar 1 keer deed. U keerde immers terug naar Cabinda waar u in december 2008 opnieuw problemen kreeg met de autoriteiten. Er waren opnieuw problemen ontstaan in uw kerk. U raakte in november 2008 slaags met een ander groepje dat er een andere visie op het "management" van de kerk op nahield. Ook de daaropvolgende dagen raakten jullie nog geregeld slaags op straat. Er zou zelfs iemand overleden zijn aan zijn verwondingen. Eugenio maakte deel uit van dat ander groepje en gaf u te kennen dat hij banden had met de vice-gouverneur en hij u verraden had. Hij bleek een infiltrant te zijn. Na deze incidenten werd u gezocht door de politie en dook u onder. Op een dag besloot u echter toch thuis te slapen, alwaar u de volgende ochtend bij een politie-inval opgepakt werd. De autoriteiten troffen in uw slaapkamer propagandamateriaal van het FLEC aan en om het allemaal nog erger te maken legden ze er zelf ook nog propagandamateriaal bij. U werd aangehouden en naar de Yabi gevangenis gebracht, waar u gezegd werd dat u naar Luanda overgeplaatst zou worden om daar een 5-jarige gevangenisstraf uit te zitten. Ondertussen nam uw oom echter contact op met een generaal en slaagde hij erin u in februari 2009, nog voor uw overplaatsing naar Luanda, vrij te krijgen. U kon met de hulp van een bewaker ontsnappen en werd naar het huis van een vriend gebracht. Drie dagen later ging u naar Muanda, van waaruit u na een week door een vriend van uw oom naar Congo gebracht werd. Daar bleef u ongeveer een 2-tal maanden om vervolgens met de hulp van de vriend van uw oom naar België te reizen. U kwam in België aan op 4 mei 2009 en vroeg er 2 dagen later asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst maakt u niet aannemelijk afkomstig te zijn van Cabinda, de regio waar u nochtans uw problemen omwille van uw beweerd FLEC-lidmaatschap situeert. U verklaarde in Malombo, Cabinda, geboren te zijn en reeds op jonge leeftijd naar Tchiowa (Cabinda-stad) te zijn verhuisd, waar u tot aan uw vertrek uit Angola in de wijk (Commandante) Gika zou verbleven hebben. In dergelijke omstandigheden is het dan ook zeer vreemd te noemen dat u niet in staat bent de wijken rondom Gika correct weer te geven en u verkeerdelijk stelt dat Povo Grande een van de dichtstbijzijnde wijken is (gehoorverslag CGVS, p. 5), terwijl deze niet eens aan Gika grenst (zie landeninformatie). Uw vergissing hieromtrent is des te opmerkelijker te noemen gelet op uw verklaring als zou u precies in de wijken Gika en Povo Grande pamfletten van het FLEC uitgedeeld hebben (gehoorverslag CGVS, p. 12). U kon bovendien evenmin aangeven waar Povo Grande ten aanzien van Gika ligt en ontweek de vraag of je in de richting van Yema rijdt als je van Gika naar Povo Grande gaat (gehoorverslag CGVS, p. 8), terwijl Povo Grande precies op de weg van Gika naar Yema ligt (zie landeninformatie). U stelde daarentegen wel dat Simulambuco op de weg van Gika naar Yema ligt, terwijl Simulambuco in werkelijkheid ten noorden van Tchiowa ligt en Yema helemaal in het zuiden van de provincie ligt, op de grens met Congo (zie landeninformatie). Van andere wijken, zoals Lombo Lombo, Kabassango en Zangoio bleek u dan weer nog nooit gehoord te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 8), en u kon evenmin de naam van de wijk van de luchthaven - nochtans gewoon Bairro Aeroporto - geven (gehoorverslag CGVS, p. 5) (zie landeninformatie). Voorts bleek u de bioscoop van Tchiowa enkel als "Cine de

Cabinda" te kennen en wist u niet of die ook nog een officiële naam heeft (gehoorverslag CGVS, p. 6), in casu Cine Chilungo (zie landeninformatie). U stelde verder dat de Lucola rivier door de stad stroomt maar kon niet aangeven door welk deel van de stad en wist evenmin dat het lokaal bier van Cabinda dezelfde naam draagt (gehoorverslag CGVS, p. 6-7) (zie landeninformatie). Voorts bleek u de naam van de Kathedraal van Tchiowa niet te kennen en stelde u volkomen onterecht dat het Justitiepaleis van Tchiowa in uw wijk ligt (gehoorverslag CGVS, p. 8-9) (zie landeninformatie). Tot slot bleek u evenmin een aantal nochtans zeer bekende plaatsen en bezienswaardigheden in Tchiowa, zoals Nkondinkuta en Morro do Tchizo (zie landeninformatie), te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 7). Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook bezwaarlijk geloof gehecht worden aan uw beweerde afkomst uit Cabinda en maakt u evenmin aannemelijk in Cabinda te hebben verbleven in de periode dat u er de door u aangehaalde vervolgingsfeiten situeert, met name van 2006 tot aan uw vertrek in 2009.

Voorts maakt u de oorzaak van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, met name uw beweerd lidmaatschap van het FLEC-FAC, evenmin aannemelijk. U verklaarde in 2006, 2007 en 2008 aangehouden te zijn geweest op grond van uw lidmaatschap van en activiteiten voor het FLEC-FAC, waar u sinds 2004 lid van zou zijn (gehoorverslag CGVS, p. 9). U zou ook maandelijks vergaderingen van de beweging bijgewoond hebben in Gika (gehoorverslag CGVS, p. 11), terwijl zoals reeds vermeld echter geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerd verblijf in Cabinda. Bovendien weten uw verklaringen betreffende uw lidmaatschap van het FLEC-FAC evenmin te overtuigen. Zo stelde u dat de voorzitter van de beweging, Nzita Henriques Tiago, soms in Cabinda verblijft en soms erbuiten, maar kon u niet aangeven waar hij verbleef als hij in Cabinda was en veronderstelde u dat hij in Nederland verbleef als hij niet in Cabinda was (gehoorverslag CGVS, p. 9-10). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd, blijkt echter dat Nzita Tiago al sinds 1989 in Parijs verblijft en hij sindsdien enkel in 1995 of 1996 terugkeerde naar Cabinda voor een kort bezoek aan de strijdkrachten aldaar (zie landeninformatie). Buiten Nzita Tiago kon u verder amper 2 leiders van het FLEC bij naam noemen, meer bepaald Amare Tati als secretaris van het FLEC en Bento Bembe als secretaris van het verenigd FLEC (gehoorverslag CGVS, p. 10). Amare Tati werd echter niet teruggevonden als (een voormalig) secretaris van het FLEC, in tegenstelling tot Alexandre Tati (zie landeninformatie). Wel werd Amaro Tati teruggevonden, maar dan als de voormalige gouverneur van Cabinda, die niets met het FLEC te maken heeft (zie landeninformatie). Voorts stelde u dat Bento Bembe secretaris werd van het verenigd FLEC naar aanleiding van een vergadering in Nederland, maar stelde u vreemd genoeg dat hij tot op de dag van vandaag nog steeds deze functie bekleedt (gehoorverslag CGVS, p. 10), terwijl hij in 2006 als verrader uit het FLEC gestapt is naar aanleiding van diens ondertekening van een (vredes)akkoord met de Angolese regering (zie landeninformatie). Dat een dergelijk akkoord ondertekend werd met de Angolese autoriteiten bleek u bovendien evenmin te weten (gehoorverslag CGVS, p. 14), wat allesbehalve aannemelijk is in hoofde van iemand die beweert sinds 2004 maandelijks vergaderingen van de beweging te hebben bijgewoond. Voorts verklaarde u dat er tijdens deze vergaderingen over de gewapende strijd gesproken werd, maar kon u wanneer hierover werd doorgevraagd geen enkele concrete informatie verschaffen omtrent de gewapende strijd en kwam u eigenlijk niet verder dan te stellen dat de autoriteiten altijd paraat staan (gehoorverslag CGVS, p. 13-14). Verder verklaarde u volstrekt onterecht dat de burgerbeweging Mpalabanda eveneens deelneemt aan de gewapende strijd in Cabinda (gehoorverslag CGVS, p. 14), terwijl Mpalabanda een - ondertussen verboden - mensenrechtenbeweging is die jaarlijkse rapporten publiceerde over de mensenrechtenschendingen, begaan zowel door de autoriteiten als het FLEC-FAC (zie landeninformatie). Bovendien bleek u de in 2006 nochtans gearresteerde voorzitter en woordvoerder van deze enige in Cabinda actieve mensenrechtenbeweging niet te kennen, zelfs niet wanneer hun namen u uitdrukkelijk gegeven werden (gehoorverslag CGVS, p. 14), terwijl dit van een beweerd inwoner van Tchiowa en actief lid van het FLEC-FAC sinds 2004 nochtans mag verwacht worden. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u dan ook niet aannemelijk sinds 2004 lid te zijn van het FLEC-FAC.

De door u neergelegde Cedula Pessoal en lidkaart van het FLEC zijn niet van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen. Om bewijskrachtig te zijn dienen dergelijke documenten immers een geloofwaardig en coherent relaas te ondersteunen, hetgeen in casu geenszins het geval is. Een Cedula Pessoal - dat overigens bij gebrek aan foto geen identiteitsdocument is - vormt bovendien geenszins een bewijs van een verblijf in een bepaalde regio. Betreffende de door u voorgelegde lidkaart van het FLEC dient dan weer vastgesteld te worden dat de stempel op deze kaart niet doorloopt op uw foto. Hiermee geconfronteerd antwoordde u nogal bedenkelijk dat de stempel waarschijnlijk op die plaats afgesleten is of dat er bewust een stuk uit de stempel gehaald werd op die plaats (gehoorverslag CGVS, p. 15), terwijl het er eerder op lijkt dat de foto gewoon vervangen werd, hetgeen u eerder echter ontkende (gehoorverslag CGVS, p. 15). Het valt derhalve niet uit te sluiten dat deze kaart u niet toebehoort. Bovendien kan men zich ook bedenkingen maken bij uw verklaring als zou u met een lidkaart van een clandestiene afscheidsbeweging op zak naar Lubango in de Huila provincie gereisd

zijn. U stelde het risico hiervan in te zien maar het toch gedaan te hebben omdat u wil dat Cabinda een land wordt (gehoorverslag CGVS, p. 23), waarbij echter niet kan ingezien worden hoe het op zak hebben van deze lidkaart in Lubango kan bijdragen tot de onafhankelijkheid van Cabinda. Nog bedenkelijker is overigens het feit dat de politie van Lubango deze kaart tussen uw spullen zou teruggevonden hebben en ze u vervolgens gewoon teruggaf (gehoorverslag CGVS, p. 19 en 23). De verklaringen die u aflegde betreffende deze lidkaart doen dan ook verder twijfels rijzen betreffende de vraag of deze u toebehoort.

De door u neergelegde foto's waarop uw moeder en haar verwondingen te zien zouden zijn, wijzigen evenmin voorgaande vaststellingen. Deze foto's geven immers op geen enkele manier uitsluitel over de oorzaak of de omstandigheden waarin deze verwondingen opgelopen zouden zijn. Tot slot dient nog opgemerkt te worden dat volgens uw verklaringen uw moeder in het bezit zou zijn van een tegen u uitgevaardigd aanhoudingsbevel dat u zo snel mogelijk aan de asielinstanties zou overmaken (gehoorverslag CGVS, p. 4 en 26), hetgeen u echter naliet te doen. U legt derhalve geen enkel begin van bewijs voor van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, noch enig document dat uw reisweg zou kunnen aantonen.

Betreffende de door u aangehaalde problemen in Lubango - die u overigens nooit eerder in de asielprocedure aanhaalde (zie vragenlijst CGVS, p. 2) - dient tot slot gewezen te worden op uw uitdrukkelijke verklaring als zou u bij een eventuele terugkeer naar Angola geen problemen ondervinden als gevolg van wat er in Lubango in 2007 gebeurde (gehoorverslag CGVS, p. 23). Ook uw overige verklaringen betreffende de door u in Lubango gesitueerde feiten wijzen overigens in die richting. Zo stelde u dat de persoon die u aanhield, de persoon was die u aan de discotheek overmeesterd had en tevens de agent was die ermee belast was uw zaak voor de rechtbank te brengen, hetgeen hij echter niet deed (gehoorverslag CGVS, p. 19). Meer nog, deze agent stelde u een week na uw vrijlating zelfs voor om een politie-opleiding te volgen (gehoorverslag CGVS, p. 19). In dergelijke omstandigheden kan er dan ook onmogelijk van uitgegaan worden dat u bij een terugkeer naar Angola problemen zou ondervinden omwille van de door u aangehaalde feiten in Lubango.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 1 (A) 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 alsook van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

Aangaande zijn afkomst uit Cabinda meent verzoeker dat er teveel belang gehecht wordt aan bepaalde informatie die hij niet kon geven, maar die niet kan beschouwd worden als basiskennis. Hij kon wel degelijk andere vragen beantwoorden die zijn kennis van zijn streek van herkomst aantonen: zo heeft hij wel degelijk wijken rond Gika opgesomd. Hij verklaarde enkel dat Povo Grande dichtbij de wijk Gika ligt, zonder echter te stellen dat die aan elkaar grenzen. Vervolgens weet hij zeker dat de wijken Lombo Lombo, Kabassango en Zangoio zich in Tchiowa bevinden. De gestelde vraag over de wijk waarin de luchthaven zich bevond, heeft verzoeker niet goed begrepen. Betreffende de bioscoop van Tchiowa kennen niet alle mensen de officiële naam wanneer er een andere naam in de omgang gebruikelijk is. Verzoeker kon correct weergeven dat de rivier Lukola door de stad stroomt, maar kon niet zeggen in welk deel van de stad gezien hij niet de gewoonte heeft om zich door alle delen van Tchiowa te verplaatsen. Men kan echter in een stad wonen zonder zich regelmatig te verplaatsen. Verzoeker vernoemde verder het bier Mandjivo omdat dit het meest verbruikt wordt, wat niet betekent dat hij het bier Lukola niet zou kennen. Tenslotte weet hij wel degelijk wat Tchizo is, net als de Morro do Tchizo, namelijk een kleine plaats die zich in Tchiowa bevindt. Deze plaats wordt als een heilige plek beschouwd.

Met betrekking tot zijn lidmaatschap van het FLEC-FAC betoogt verzoeker dat het logisch is dat eenvoudige leden van de beweging niet op de hoogte zijn van de plaats waar de voorzitter zich effectief bevindt wanneer hij op bezoek komt. Hij had geen hoge functie in de partij, zodat van hem niet kan worden verwacht dat hij op de hoogte is van soortgelijke details. Hij stelt dat er hem niet meer namen van belangrijke leiders van het FLEC gevraagd werden, zodat hij ook niet meer namen gegeven heeft.

Hetzelfde geldt voor de aangehaalde feiten betreffende Bento Bembe: daar er hem geen verdere details gevraagd werden heeft hij deze ook niet gegeven hoewel hij wel op de hoogte is van deze feiten. Bovendien vond een misverstand plaats tijdens het gehoor aangezien verzoeker wel degelijk weet dat Mpalabanda een burgerlijke beweging is die wordt geleid door Agosthino Tchikaya.

Verzoeker volhardt zijn lidkaart wel degelijk rechtstreeks van de partij te hebben verkregen. Het feit dat hij deze lidkaart reeds lang in zijn bezit heeft, kan een verklaring zijn voor het feit dat de stempel op deze kaart op een bepaalde plaats kan afslijten, meerbepaald op de foto die werd aangebracht op de lidkaart. Een stempel aangebracht op een foto of de afdruk van deze stempel kan gemakkelijker afslijten, omdat het fotopapier een andere kwaliteit heeft en door het veelvuldige gebruik van de kaart de inkt van deze stempel geleidelijk aan kan verdwijnen. Voorts stelt verzoeker dat het Commissariaat-generaal ook de mogelijkheid had om eventueel na te gaan bij de verantwoordelijken van de partij die een zetel hebben in Frankrijk of hij al dan niet lid is van de partij.

Aangaande het gewoon op zak te hebben van zijn lidkaart terwijl hij reisde stelt verzoeker dat hij misschien wel geluk heeft gehad omdat de politie hem deze kaart teruggegeven heeft, maar dit betekent enkel dat ze op dat moment hebben vastgesteld dat hij geen ernstige misdrijven had gepleegd en hem daarom zijn spullen teruggaven. Hij heeft eveneens vastgesteld dat ex-leden van de beweging unita ook gewoon rondlopen in Angola met hun lidkaart, terwijl dit toch ook wordt beschouwd als een verwerpelijke en illegale groepering. Tot slot heeft verzoeker niet de mogelijkheid om aan zijn moeder te vragen het uitgevaardigde aanhoudingsbevel over te maken, aangezien hij via zijn nicht vernomen heeft dat zijn moeder zich in het buitenland bevindt voor een chirurgische ingreep.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen.

Verzoeker legt geen enkel begin van bewijs neer ter staving van zijn reisweg of vluchtrelaas. Evenmin geeft hij aan ernstige en aanhoudende pogingen te hebben ondernomen alsnog enige stavingstukken te bekomen, hoewel er een aanhoudingsbevel jegens hem zou zijn en hij verklaarde te trachten dit document te laten overkomen (gehoorverslag van 6 november 2009, p. 26). De loutere bewering dat zijn moeder zich plots in het buitenland zou bevinden vormt geen plausibele verklaring voor de ontstentenis van het belangrijke bewijsstuk. Bovendien zit er geen foto bij het neergelegde Cedula Pessoal, zodat dit stuk geenszins een bewijs van verzoekers identiteit vormt. Ook aan de lidkaart van het FLEC kan geen bewijswaarde worden toegekend nu blijkt dat de stempel niet doorloopt op de foto, zodat de Commissaris-generaal op goede grond kon besluiten dat deze foto waarschijnlijk verwisseld werd. Het betoog van verzoeker dat deze stempel sneller afslijt op fotopapier, of dat er een hoek zou zitten op de stempel kan allerm minst overtuigen. Het neergelegde stuk biedt geen garanties op het vlak van authenticiteit zodat er geen enkele bewijswaarde aan kan worden toegekend. De ontstentenis van bewijskrachtige pertinente stukken vormt een uiterst negatieve indicatie met betrekking tot verzoekers geloofwaardigheid.

De bestreden beslissing is voorts gesteund op de bevindingen van de Commissaris-generaal dat verzoeker zijn afkomst uit Cabinda niet aannemelijk maakt. In casu verklaarde verzoeker in Malombo, Cabinda, geboren te zijn en reeds op jonge leeftijd naar Tchiowa (Cabinda-stad) te zijn verhuisd, waar hij tot aan zijn vertrek uit Angola in de wijk (Commandante) Gika zou verbleven hebben. Er dient te worden vastgesteld dat verzoeker desondanks niet in staat is de wijken rondom Gika correct weer te geven en hij verkeerdelijk stelde dat Povo Grande een van de dichtstbijzijnde wijken is (gehoorverslag, p. 5), terwijl deze niet eens aan Gika grenst (zie landeninformatie, stuk 13 van het administratief dossier). Verzoeker zijn vergissing hieromtrent is des te opmerkelijker te noemen gelet op zijn verklaring dat hij precies in de wijken Gika en Povo Grande pamfletten van het FLEC uitgedeeld zou hebben (gehoorverslag, p. 12). Hij kon bovendien evenmin aangeven waar Povo Grande ten aanzien van Gika ligt en ontweek de vraag of je in de richting van Yema rijdt als je van Gika naar Povo Grande gaat (gehoorverslag, p. 8), terwijl Povo Grande precies op de weg van Gika naar Yema ligt (landeninformatie, stuk 13 van het administratief dossier). Verzoeker stelde daarentegen wel dat Simulambuco op de weg van Gika naar Yema ligt, terwijl Simulambuco in werkelijkheid ten noorden van Tchiowa ligt en Yema helemaal in het zuiden van de provincie ligt, op de grens met Congo (landeninformatie, stuk 13 van het administratief dossier). Van andere wijken, zoals Lombo Lombo, Kabassango en Zangoio bleek hij dan weer nog nooit gehoord te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 8), en hij kon evenmin de naam van de wijk van de luchthaven - nochtans gewoon Bairro Aeroporto - geven (gehoorverslag, p. 5) (zie landeninformatie, stuk 13 van het administratief dossier). Voorts bleek hij de bioscoop van Tchiowa enkel als "Cine de Cabinda" te kennen en wist hij niet of die ook nog een officiële naam heeft (gehoorverslag, p. 6), in casu Cine Chilungo (zie landeninformatie, stuk 13 van het administratief dossier). Verzoeker stelde verder dat de Lucola rivier door de stad stroomt maar kon niet aangeven door

welk deel van de stad en wist evenmin dat het lokaal bier van Cabinda dezelfde naam draagt (gehoorverslag, p. 6-7 en landeninformatie, stuk 13 van het administratief dossier). Voorts bleek hij de naam van de Kathedraal van Tchiowa niet te kennen en stelde hij volkomen onterecht dat het Justitiepaleis van Tchiowa in zijn wijk ligt (gehoorverslag, p. 8-9 en landeninformatie, stuk 13 van het administratief dossier). De vaststellingen zijn wezenlijk en vinden steun in het administratief dossier. Zij ondermijnen onherroepelijk verzoekers geloofwaardigheid. Zijn betoog, dat er teveel belang wordt gehecht aan de informatie die hij niet kon geven is naast de kwestie. Verzoeker herhaalt eerder gedane verklaringen, beweert bepaalde zaken wel te weten, tracht zijn onwetendheden te vergoelijken en spreekt de beoordeling van de Commissaris-generaal tegen. Soortgelijk betoog werpt geen ander licht op de gedane vaststellingen. Van iemand die beweert in Cabinda te hebben gewoond en er in bepaalde wijken pamfletten heeft verspreid kan redelijkerwijs een bepaalde geografische kennis verwacht worden, ongeacht zijn scholingsgraad. Verzoeker voldoet niet aan deze verwachting. Zijn voorgehouden afkomst uit Cabinda kan bijaldien niet worden aangenomen. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat geen enkele bepaling of geen enkel beginsel de asielinstanties verplicht de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). In het kader van de devolutieve kracht van het onderhavige beroep volstaat de kwestieuze vaststelling, met name de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden Cabindese afkomst, om de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas vast te stellen en om het beroep ongegrond te verklaren. In zijnen hoofde kan dan ook geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking worden genomen. Verzoeker vraagt niet om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Evenmin geeft hij aan op welke wijze artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet geschonden zou zijn, noch geeft hij aan waarom hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van voormeld artikel 48/4. De Raad ontwaart geen elementen die nopen tot de toekenning van de kwestieuze status.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER